

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Lipsi[i] Sapientiae Et Litterarvm Antistitis Fama
Postvma**

Lipsius, Justus

Antverpiae, 1629

Cap. VI. An nomen Christiani in Mariani mutet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70662)

cum Constantino : & Gallia ante Dionysium qualis fuit ? illius Reges ante Remigium quales ? quales ante Seruatium & Maternum Belgæ, ante VVillebrordum Battaui ? *Dixi tamen aliud.* Dixerim; & fors etiam scriptis aliud exciderit. non pœnitentiam olim talium ago ? atque hæc non satis est ad dicta scriptaque illa omnia vnâ spongiâ eluenda ? nec nouum in iuuentutis calore, calida quædam, & tamquam à musto spumea euaporari, quæ maturior ætas purget ab omni fæculentiâ. Et quis vestrûm, cuius non aliquod dictum factumque iuuentutis primæ, quod pœnitentia pœst correxerit, quod factum dictumve nollet ? Ac nescio, an humanum sit numquam labi. Audi eloquentiæ flumen: Οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων ὄντα, χωρὶς ἁμαρτιῶν. *Hominum nemo vitio caret.* Audi Suidam: Μὴδὲν ἀμαρτεῖν, ἔστι θεῶν, καὶ πάντα καθορθεῖν. *Deorum est, non peccare, & cuncta rectè facere.* Nescio denique an humanum, primæ illius ætatis,

Dum roseis venit umbra genis, vultusque recedunt,
cespitationes obiectare viro. Hac enim ratione, & iuuentutis ignorantiam, infantix inscitiam, cunarum balbutiem, fasciæ fordes obiectabis viro. quod quâ prudentiâ, tu iudica.

Quamquam si procul calumnia, & adnatus magnis liuor, vel me tacente, libri docent, quid in mediâ Battauiâ de Religione, & vnâ Religione senserim, nullius purpuram, nullius ferrum veritus. nec erubuit calamus palâm testari, quod ab vberibus altiùs imbiberam, quàm ciuilibus his nimbis exhauriri posset. Lege quisquis verum amas : nullius iudicium reformido, tantùm inuidia & odia semoueantur.

C A P. V I.

An nomen Christiani in Mariam mutet.

REDANIUS. Nomen in Baptismo datum transcribe Matri, & auctoribus ducibusque Iesuitis, da te in Sodalitium Hallense: vt ijsdem sacris initiatus, dehinc pro Christiano

ftiano dicaris mitiore vocabulo Marianus; aut, si vis breuius veriùsque,

Vnum de medio tollere iota potes.

LIPSIUS.

Bacchum in remotis carmina rupibus

Vidi docentem (credite posteris)

Nymphasque discentes, & aureis

Capripedum Satyrorum acutas.

Hos inter auritos Satyros, nofter hic festiuus poëta. At tu quicumque hunc vides;

Fenum habet in cornu, longè fuge: dummodo risum

Excuiat sibi, non hic cuiquam parcat amico.

& mihi fucum hæc faciât? Alijs scurrilitates tuæ, alijs. ego illas credo ab audaci aliquo & malè sagaci ingenio, à temulento deructatas pectore: quas à compotoribus propinatas, tam malè stomacho mandaueras, vt necessum fuit regerere. & dum hæc spargis, festiuus admodum tibi videris: at nos risimus camelum saltantem. O bone. *Omnes videmur nobis saperda, festiuui, belli, cum simus coprea.* An me, an quemquam, cui cerebrum in capite, pudeat ascribi in sodalitium Dei matris? an pudeat vocari Marianum? Qui matris, filij est: qui Marianus, Christianus est. Et quod tibi nomen sanctius, Lutheri, Caluini, an Dei matris MARIÆ? quod sodalitium, huius an illorum? Ac ole non est hîc locus tuis flabris: alias terras & maria cogita. Speraues risum teatro: festiuus de compitis scurra, aut de piscario scammate effrons muliercula. *Lipsius pro Christiano Marianus, aut Maranus.*

Euge tuum bellè: sed bellè hoc excute totum:

quidnam intus habet? Pulmentum pueri huic graculo. ego quid dabo? dictum vetus:

Qui captat risus hominum, famamque dicacis,

Fingere qui non visa potest, —

— hic niger est, hunc tu Romane cauet.

cuius ego si mores, si vitam spectandam dederò;

Quàm timeo, victus ne pœnas exigat Ajax,

Ut malè defensus.

Ii 3

Nolo

Nolo conuitium conuitio, fordes fordibus eluere: at ne falsis quidem vera reponere. Equidem

Vt sis tu similis Cæli Byrrhique latronum,

Non ego sim Capri neque Sulci: cur metuas me;

cur hæc in nil merentem conijcias probra. Et vis tamen in omni hoc risu tuo mentem meam? vis verbo? Dei sum. Dei matris sum. imò quia matris sum, Dei sum: neque enim matris esse potest, qui non est filij; nec filij, qui non fit matris.

Huius ero viuus, mortuus huius ero.

Sed tibi, crede mihi, cornua rursus erunt.

Post omnem hunc cachinnum, aperi te tantum, nomenque tuum. quid erubuiti? aperi. fors in illo reperiemus cachinnabiliora. aures albas, bifidos pedes, cornua, & barbulam. retege altum à sanguine nomen Arcadię matris. Achilles an eius frater es? Hercules an Cacus? Quid refugis? palles. ita solent qui furti tenentur. Amicus es? quid amicum vereris monitorum auritissimum? Hostis es? quin palàm congrederis, si vir es? imò si esses, iam frontem ostentasses: nec à decem passuum millibus, sed cominus, cominus inelamasses:

— *Ego hanc macheram mihi consolari volo,*

Ne lamentetur, ne ve animum despondeat,

Quia se iam pridem feriatam gestitem,

Que misera gestit fartum facere ex hostibus.

Aude pedem pedi. en me. Quid quæris oculos, quorum præstringas acies? en me, tantum aude. egredere. O virum

Fortem, atque fortunatum, & formâ regiâ

Tum bellatorem,

qui nomen tam enixè tegit suum! nam ego posthac dicam

Pyrgopolinice te vnum in terrâ viuere

Virtute, & formâ, & factis inuictissimis.

qui numquam hostem videris. Interim, ego tibi, quicumque hæc leges, edico fide optimâ:

Periuriorem hoc homine si quis viderit,

Aut gloriarum plenior, quàm illic est;

Me sibi habeto: ego me illi mancupio dabo.

CAP.